

mente baseret på fattigdom, nød og elendighed, utryghed og hemmeligt politi og aflukkethed over for omverdenen. Vi skal bombardere Irak med gæster, med forretningsfolk, med politiske besøg, med turister, med alle mulige former for kontakter. Vi skal gøre det muligt for befolkningen at have mad, så de kan deltage i politisk aktivitet imod Saddam Hussein.

Det er ikke den nemme vej, Enhedslisten foreslår, for der er ingen nem vej.

Den vestlige dobbeltmoral i den her sag vil i den arabiske verden blive opfattet som helt grænseløs.

Israel overtræder konsekvent alle FN's resolutioner. Hvornår har man nogen sinde angrebet Israel af den grund? Næ, der gælder én folkeret for Israel og for Vestens venner og så en anden folkeret for arabiske stater. Jamen sådan vil det blive opfattet i arabiske lande og i store dele af den tredje verden!

Dette er et dobbeltmoralisk projekt også i den forstand, at USA's præsident nu er ved at gennemføre en lovgivning i USA, der forbyder våbeninspektion af USA's egne kemiske våben. Jamen hvordan kan man forklare, at man rejser ud i verden og bomber og angriber folk, fordi de har kemiske våben, samtidig med at USA nægter og planlægger en lov, der kan afskære FN's våbeninspektører fra at besøge våbendepoterne i USA? Man har allerede i to tilfælde afvist våbeninspektører i USA.

Jamen det er jo dobbeltmoral ud over alle grænser, og sådan vil det blive opfattet i store dele af verden.

Dette er et nederlag, et fundamentalt nederlag for den folkeretlige retsorden, som ellers skulle have været bygget op efter den kolde krigs afslutning. Dette betyder, at magten fremover vil sidde i spydstagen, i USA's spydstage.

Hvis man godkender dette her, så anerkender man, at USA kan optræde frit i rollen som en skydegal politibetjent, der kan rende rundt og optræde efter forgodtbefindende. Det er meget, der står på spil. Og det ville være at håbe, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre vågnede op i denne sag og indså, hvor meget det er, der står på spil, før man træffer den endelige beslutning.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hvis man nu gik ind på hr. Keld Albrechtsens recept og bombarderede Saddam Hussein og

Irak med mad, penge, turister, ambassadører, besøg osv. osv., så ville det jo medføre én ting. Det ville medføre, at Saddam Hussein fik frigjort endnu flere penge, endnu flere ressourcer og endnu mere tid til at fortsætte med det, han er i gang med.

Og hvad er det, han er i gang med?

Lad mig citere, hvad Danmarks førende ekspert inden for de biologiske og kemiske våben, Saddam Hussein fremstiller, svarede på spørgsmålet: Hvor stort skønner man, at det arsenal, han har eller er lige ved at have færdigt, er?

Han sagde: Det er så stort, at han kunne udslætte Jordens befolkning 3 gange.

Og jeg må gøre opmærksom på, at hvis udviklingen fortsætter, kan de biologiske våben, man har, også selv om man får odelagt fremføringsmidlerne, altså missilerne, medbringes i en almindelig turistkuffert af én mand og placeres eksempelvis i Tel Aviv eller Haifa og udslætte samtlige mennesker, der bor i den by. Det er det, hr. Keld Albrechtsen ikke vil gøre noget ved. Det er en tung byrde at have.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der har på intet tidspunkt været tale om, at Saddam Hussein har manglet de penge, han skulle bruge til at fabrikere disse uhyggelige våben. De penge har han haft. Han stjæler de penge, som skal bruges til hans elitetropper og til hans hemmelige våbensystemer, fra befolkningen. Og det vil han gøre fremover, uanset den håbløse fattigdom og elendighed, der af samme årsag mere og mere breder sig i Irak.

Så desværre må man sige, at et angreb kun vil fremskynde elendigheden yderligere, men det vil ikke fratage Saddam Hussein de økonomiske og tekniske midler til at producere disse masseødelæggelsesvåben. Som det også blev sagt, har han dem allerede i et omfang, så det i hvert fald i teorien muligvis ville kunne udslætte hele verdens befolkning.

Derfor var det, jeg sagde, at der ingen snup-tagsløsninger findes. Et angreb vil kun styrke og ikke svække Saddam Hussein. Det er det, som flertallet i denne forsamling ikke forstår, og det er det, som flertallet i denne forsamling åbenbart ikke er indstillet på, at vi skal nå til bunds i under udvalgsarbejdet, inden der træffes en beslutning.